

emmaus UUTISET

EMMAUS HELSINGIN JÄSENLEHTI | NRO 1/2011

S4 MITÄ KUULUU

LAUTTASAAREEN?

KUTSU
YHDISTYKSEN
KEVÄTKOKOUKSEEN
27.4. KLO 17

S3 www.emmaushelsinki.fi

KATSAUS
MENNEESEEN
JA TULEVAAN
TOIMINTAAN

S2

KOLUMNI
HELKA AHAVA:
ELÄKÖÖN
PERUSTURVA

S8

VAPAAEHTOISTOIMINNAN VUOSI

Vuosi 2011 on EU:n vapaaehtoistoiminnan vuosi. Emmaus Helsinki on aktiivisesti mukana järjestöjen yhteisissä kampanjoissa, joissa innostetaan uusia vapaaehtoisia mukaan toimintaan ja tuodaan esiin vapaaehtoistyön merkitystä.

OMPELUPAJA KAAPELITEHTAAN KIERRÄTYSTEHTAASSA 7-8.5.

Emmaus Helsingillä ompelupaja Kaapelitehtaan Kierrätystehtaassa 7-8.5. klo 10-17. Tule tutustumaan!

KEVÄTRETKI 16.5.

Emmauslaisten kevätretki Karjalohjalle maanantaina 16.5. Lähdemme yhteiskuljetuksella aamulla Vallilan Emmauksesta. Paikan päällä tutustumme kehitysvammaisten työkeskukseen Majakkaan sekä Ojalan ja Sarion perhekoteihin. Ilmoittautumiset toimistoon Arjalle huhtikuun loppuun mennessä. Sieltä saat myös lisätietoa.

EMMAUS SUOMEN SEMINAARI HELSINGISSÄ 27-28.8.

Emmaus Suomen seminaari Helsingissä 27-28.8.2011 Seminaarin pääaiheena vapaaehtoistyö.

UUSI HALLITUS

Syyskokouksessa 1.11.2010 Emmaus Helsingin hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Harri Cavén ja muiksi jäseniksi Heikki Ahava, Risto Grönthal, Ulla Hoyer, Anu Hyle, Marjatta Hämäläinen, Marianne von Knorring, Heta Muuriinen, Ulf Särs, Eeva-Sisko Veikkola ja Pekka Viertomies. Hallituksesta erovuorossa olivat Helka Ahava ja Eija Mustonen, Mika Aalto-Setälä ja Brita Carpelan erosivat omasta pyynnöstään. Kokous kiitti hallitustyöstä nyt pois jääneitä heidän panoksestaan.

Uusi hallitus valitsi ensimmäisessä kokouksessaan varapuheenjohtajaksi Ulf Särsin, sihteeriksi Pekka Viertomiehen, taloudenhoitajaksi Heikki Ahavan, kierrätysvastaavaksi Marianne von Knorringin sekä tiedotustiimiin Ulf Särsin, Heta Muurisen, Mika Aalto-Setälän ja Helka Ahavan.

MERKITSE KALENTERIISI MYÖS NÄMÄ TAPAHTUMAT:

- Maailma kylässä -festivaali Kaisaniemessä 28-29.5. Ilmoittaudu vapaaehtoiseksi Emmauksen pöytään!
- Emmauksen vapaaehtoisten leiri Ahvenanmalla 2-10.6. (Lisätietoa Emmaus Ålandin verkkosivuilta)
- Emmaus Ålandin työleiri Maarianhaminassa 1-14.8. (Lisätietoa Emmaus Ålandin verkkosivuilta)

KIRPPUTOREILLA TAPAHTUU

Viime vuonna myynti oli erittäin hyvä kummallakin kirpputorilla, ja loppuvuodesta yllättiin jopa ennätyslukemiin. Vaikka lamallakin on varmasti osansa asiassa, ilman kirpputoriemme sitkeitä, innostuneita ja luovia ahertajia tämä ei olisi ollut mahdollista!

Käytännön yhteistyö Lauttasaaren ja Vallilan myymälöiden välillä on parantunut, kun usea vapaaehtoinen toimii nykyään kummallakin kirpputorilla. Vallilaan on Lauttasaaren myymälästä saatu myös aina välillä hyvää tavaraa, ja toiseen suuntaan eli Lauttasaaren varastoon ovat kulkeneet Vallilan puolasäkit.

Syksyllä aloitti toimintansa ymäristötyöryhmä, joka aikoo ensi töikseen auttaa kummankin kirpputorin väkeä parantamaan jätteiden lajittelua. Euroopan jätteen vähentämisen viikkoon osallistuimme ensimmäistä kertaa marraskuussa keräämällä asiakkailta ideoita jätteen vähentämiseen.

Uusien vapaaehtoisten vastaanottaminen on vuodesta toiseen ollut meille jonkinlainen kompastuskivi. Vallilassa päätettiin syksyllä valita yksi henkilö, jonka

ANU ALAVUOTUNKI

eritystehtävänä on uusien vapaaehtoisten opastaminen. Tällaiseksi vapaaehtoisten koordinaattoriksi nimettiin Ulla Hoyer.

SOLIDAARISUUSTOIMINNAN KOHOKOHTIA

Ulkoministeriön tukema ompelukeskus-hanke Burkina Fasossa päättyi vuoden 2010 lopussa, mutta jatkamme yhteistyötä Pag-La-Yirin kanssa. Tarkoitus on saada ompelijakoulutus loppuun vuoden 2011 aikana. Ompelukeskuksen hyväksi myymme edelleen omien ompeluseurojemme tuotteita, ja naisten päivänä 8.3. myynti meni lyhentämättömänä samaan tarkoitukseen.

Pääskyjen, Emmaus Westervikin ja Emmaus Ålandin kanssa haimme keväällä Ulkoministeriön hanketukea Cuna Nazarethin kierrätyskeskukselle. Suureksi iloksemme koko hakemamme summa myönnettiin ja hankkeen toteutus pääsee nyt toden teolla käyntiin. Hankkeen ensimmäisessä, kolmivuotisessa vaiheessa käynnistetään kierrätyskeskuksen toiminta ja koulutetaan siellä eräänlaisella oppisopimuskoulutuksella nuoria naisia ja miehiä kierrätyksen ammattilaisiksi.

Suuri ilonaihe on ollut myös tiivistynyt yhteistyö Karjalohjan Toivon ja Rauhan kanssa. Yhteiset huonekalu- ja tavaralahetykset Viron Kohilaan ovat alkanet. Emmaus-leiri Kohilan Katikodissa pidetään 13-17.6. Ilmoittaudu ajoissa mukaan!

KUN TILAPÄISESTÄ TULI PYSYVÄ

Pylvästä vasten nojaa pieni lipasto.

Se on vaatimaton, mutta sillä on tärkeä merkitys Emmaus Lauttasaaren historialle. Se kuvaa väliaikaisuutta, josta tulikin pysyvää.

TEKSTI: HETA MUURINEN KUVAT: ANU ALAVUOTUNKI

”Olemme säilyttäneet sen alkuajoilta muistona”, kertoo Emmaus Lauttasaaren vapaaehtoinen **Eeva Ratinen**.

Alkuajat olivat vuonna 1983. Emmaus Helsinki oli sijainnut Hietalahdenrannassa talossa, joka purettiin. Uusien tilojen etsimiseen meni kuitenkin aikaa, joten Gyldenintieltä Lauttasaaresta vuokrattiin

kellaritila tavaroiden väliaikaiseksi säilytystilaksi ja kirpputoriksi.

”Tavaroita pidettiin laverien päällä ja kaikenlaisia tilapäisrakennelmia tehtiin. Ei täällä ollut edes hyllyjä”, Eeva kuvaa.

Kun uusi tila löytyi Sepänkadulta, oli toiminta Lauttasaareissa jo vakiintunut.

”Suuri osa vapaaehtoisista oli siirtynyt Gyldenintielle töihin ja moni heistä asui

↓ Timo Tamminen on käynyt Emmauksen asiakkaana jo lukioikäisenä 1960-luvulla. Nyt hän jatkaa Emmaus-uraa vapaaehtoisena.

↓ Kirjoja löytyy kirpparilta kaikilla kielillä.

↓ Kaunis kirjailu kuuluu takahuoneessa myyntiin pääsyä odottavaan lenkkiin.

↓ Maria Tolonen pakkaa vaatteita lähetettäväksi Puolaan.

”Asiakkaat pitävät huolta tuomisillaan, että myytävää riittää.”

Niin Eevan kontolle jäi huolehtia, että Lauttasaaressa riittäisi ihmisiä. Päätettiin kokeilla. Sillä tavoin väliaikaisesta tavaravarastosta Gyldenintiellä tuli Emmaus Helsingin pitkäaikaisin kirpputori.

INTUITIO TOI EMMAUKSEEN

Nykyisin vapaaehtoisista neljännes on lauttasaarelaisia. Uusia tulee silloin tällöin, mutta monet ovat olleet mukana jo pitkään.

Perähuoneessa **Timo Tamminen** tonkii metalliosia. Hän on ollut mukana va-

täällä. Alku meni todella kivasti, asiakkaita riitti, sillä Helsingissä oli vähän kirpputoreja 80-luvulla. Tuntui siltä, että olisi sääli lopettaa.”

paaehtoisena kymmenisen vuotta.

Timon kohdalla kaikki alkoi salaperäisestä kirjoituksesta muistikirjassa.

”Minulla on taipumus intuition. Olin kirjoittanut sanan Emmaus muistikirjaani ja se oli ollut siellä noin vuoden verran. Kerran, kun tulin ostoksille Gyldenintielle, myyjä kysyi minulta, kiinnostaisiko minua tulla tänne töihin. Suostuin heti.”

Timon kanssa samassa taloyhtiössä asui **Maria Tolonen**, joka hänkin kävi usein kirpputorilla asiakkaana – kunnes Timo puolestaan pyysi hänet mukaan.

Maria ja Timo asuvat kätevästi toisella puolella katua, joten heidät on helppo hälyyttää paikalle nopeastikin tarvittaessa. He myös tekevät kaikkea mahdollista, mitä kirpputorilla milloinkin tarvitaan.

Toisaalta Lauttasaaressa on vapaaehtoisia, joilla on omat vakivuoronsa tiettyinä päivinä viikossa, poikkeuksetta. Ja kun

lauttasaarelainen lopettaa, hän todella lopettaa:

”**Carita Ström** ilmoitti jo hyvissä ajoin, että kun hän täyttää 90, hän jää eläkkeelle Emmauksesta – ja niin hän myös teki”, Eeva kertoo. Kun päivä lopulta koitti, jätti Carita Gyldenintielle kortin, jossa luki ”Tämä tyttö lähtee helmat heiluen”.

KILPAILU TUO ASIAKKAITA

Lauttasaaressa ei ole huonekaluja, eikä sen tarvitse noutaa tavaroita mistään. Asiakkaat pitävät huolta tuomisillaan, että myytävää riittää.

Kirpputorin alkuaikoina huonekaluja tosin oli. Eikä mitä tahansa rojua, vaan hienoja, entisöityjä ja verhoiltuja uusiotuotteita.

Silloin myös Espoossa oli Emmaus. **Ulla** ja **Raimo Siljander** pitivät yllä Espoon yhteisöä, joka kunnosti vanhoja huonekaluja ja toi niitä Lauttasaareen myyntiin.

Entäs nykyisin? Mikä vetää ihmisiä Gyldenintielle?

”Asiakkaiden itsensä mukaan kodikkuus, kyläkauppamaisuus, hyvälaatuinen tavara. Tunnumme monet asiakkaamme hyvin vuosien takaa.”

Kirppiskilpailua on tullut lisää myös Lauttasaareen sitten 1980-luvun. Erilaisia itsemyyntikirpputoreja on putkahdellut lähistölle. Eeva ei kuitenkaan ole huolissaan:

”Päinvastoin, ne tuovat meillekin asiakkaita.”

Asiakkaita 28-vuotiaalla kirpputorilla tulee riittämään myös tulevaisuudessa. Kun uusi metrolinja rakennetaan Lauttasaareen, sen sisäänkäynti tulee kirpputorin pihalle. ■

LAUTTASAARI
DRUMSÖ

KEHITYSAPU on kohentanut monien pienyhteisöjen elämää, mutta kehitysmaiden köyhyysongelmaa se ei ole pystynyt ratkaisemaan. Merkittävä osa kehitysapurahoista ei koskaan edes lähde etelään, vaan niillä työllistetään suuri määrä länsimaalaisia asiantuntijoita mm. hankebyrokratiassa. Mitä jos kalliin hankkeen sijasta tehokkainta ja halvinta kehitysapua olisi antaa köyhälle perheelle pieni summa rahaa suoraan käteen kerran kuussa luottaan siihen, että he käyttävät sen vastuullisesti oman ja perheensä elämän parantamiseen?

Monessa Latinalaisen Amerikan valtiossa toteutetaan jo ehdollista eli vastikkeellista perusturvaa. Tunnetuin menestystarina on Brasilia, jossa äärimmäinen köyhyys on lyhyessä ajassa lähes voitettu perusturvan ansiosta. Sen saamisen ehtona oli mm. rokotusohjelmaan osallistuminen ja lasten koulunkäynti. Vuonna 2004 Brasiliassa hyväksyttiin asteittain voimaan tuleva laki kansalaispalkasta eli kaikille tulevasta vastikkeetomasta perusturvasta. Sitä on kokeiltu myös mm. Namibiassa ja Etelä-Afrikassa. Tähän-

”Olisiko tehokkainta ja halvinta kehitysapua antaa köyhälle säännöllisesti pieni summa rahaa suoraan käteen?”

astinen kokemus perusturvan eri muodoista on osoittanut, että ihmiset pääsääntöisesti käyttävät rahan vastuuntuntoisesti perheensä hyväksi riippumatta siitä, onko sen saamisessa ollut ehtoja.

Kriisiin joutuneen perheen voi perusturva pelastaa. Se luo myös edellytyksiä. Emmaus Helsingin ja burkinalaisen Pag-Layirin ompelukeskushankkeessa ompelijaoppilaat saavat pientä korvausta siitä, että perheet joutuvat selviämään ilman heidän työpanostaan. Tämäkin pieni summa on eräänlainen perusturva, joka mahdollistaa nuorten osallistumisen koulutukseen. Kun köyhä perhe saa säännöllisen pienen toimeentulon, se on vähemmän olosuhteiden armoilla ja voi suunnitella elämää pitemmällä tähtäimellä, panna lapsensa kouluun ja perustaa vaikka yrityksen mikroluoton turvin.

Kun Suomi oli sodasta toipuva köyhä maatalousmaa, täällä luotiin hyvinvoinnin perustaa jakamalla ”ilmaista rahaa” mm. kansaneläkkeiden ja lapsilisien muodossa. Jos se toimi meillä, miksei myös muualla? ■